

הקדמה

בבואי לעולם המצוות, לפלא היתה בעיני העובדה, שנשים - אמהות לעשרה ושישה-עשר ילדים, מצליחות להכניס שבת ועוד שבת לתוך בית מסודר ונקי, בית שלו, בית, שניכר שגדלים בו. התאוותי לבנות כזה בית, אך לא היה בידי קצה חוט. משלא מצאתי ספרים בנושא, פניתי לנשות החיל שנזדמנו בדרכי והן, באדיבותן, הסכימו לשתפני באופן התארגנותן לשבת, צעד-צעד.

לאורך שנים בחנתי 'בשטח' את הרעיונות ששמעתי, ומלאת עליות וירידות היתה התקדמותי בנושא. פעמים, הייתי נמרצת ומכוונת לשפר את ביצועיי, פעמים מאסתי בהשתדלותי זו וחזרתי לדפוס הישנים. אין ספק שקשה לשנות הרגלים, אני הראשונה שתעיד על כך, אך לא זו בלבד היתה סיבת מבוכתי.

תשוקתי להכניס שבת "מושלמת" נגוזה, משפחה חדוות החידוש שבדבר. עם הזמן, חשתי שלכבודי מאמציי, שכל קשר ביניהם לבין השבת הינו אך מקרי, שלשווא השתדלותי הרבה. מצד שני, ידעתי כי השבת, מלכה היא ועליי לכבדה, אך זאת לא ידעתי:

עד כמה עליי להתאמץ לכבוד השבת, ומדוע? הרי לא ייתכן כי להכביד עליי חפצה המלכה?

בחיפושיי אחר תשובה אשר תניח את דעתי, הופניתי, בסיעתא דשמיא, לספרו של הגאון רבי שמשון דוד פינקוס זצוק"ל, "שבת מלכתא", וכך הוא כותב (עמ' פה):

"וזו עיקר מצות יום השישי, ההכנה בכדי לקבל למחר את הנוראות והנפלאות של שבת קודש. והלמעשה הוא כפשוטו, וכמפורש בתורה, את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו, **לנקות ולצחצח, לבשל ולאפות, פשטידה וחמין, ולקנות מטעמים לרוב, כל זה להראות השמחה והצפיה אל בואו של השי"ת ביום השבת. ולא דוקא בערב שבת, אלא גם להתכונן בכל ששת הימים שלפני השבת** כפי שהיה עושה שמאי הזקן, לזכור הנה באה השבת, לצפות לה, ולבטא שמחתו וצפייתו על ידי שהוא מרבה בהכנות... וכפי **מידת הרצון והצפיה, באה אח"כ השראת הקדושה במתנה ממנו יתב".**

השבח לבורא עולם, קבלתי מענה לשאלתי: ריבוי הכנותיי לשבת הוא אופן ביטוי לשמחתי בבואו של ה' יתברך ביום קדשו. ככל שתגדל ציפייתי, כך תרבה השראת קדושת השבת עלי. **הטרחת, אם כן, ראוי שתהא רבה עד כמה שניתן** (במסגרת הכוחות, העומס, הזמן, התקציב וכו' - הורה לי הרב שלמה גוטפריד, שליט"א), **שכן, כביטוי לציפייתי לבוא השבת, היא המקרבת אותי להשי"ת.**

הן ידעתי, לא בהכנעתי חפצה שבת המלכה; רחומה היא וגדיבת-לב. רצונה היחיד - להיטיב עמי בלי גבול ותכלית, לראות בשמחת לבי. הכנותי הן אך כלי להכלת שאיפתה זו. על כן אהבתי ועל כן, בעונג ובחדווה תלווה טרחתי.

אתכונן לקראתה שבוע מראש על-מנת להיות ערוכה כראות. אחבל תחבולות ואשתלט היטב על הבישול, הניקיון, הכביסה, הקניות. אכוון לשם מצווה, אלחש "לכבוד שבת קודש" אל תוך הסירים,

אשתף את ילדיי בשמחת ההכנה. מסירות הנפש שלנו למען השבת,
אין היא חוזרת ריקם!

ואף זאת אזכור - שסגולותיה של השבת הן מעל כל זמן קדוש
אחר,¹ ומי שטרם בערב שבת - יאכל בשבת.

הספר המוגש לפניך אוצר בתוכו שנים של התבוננות בנושא
המהווה, לעניות דעתי, עמוד תווך בבניין הבית היהודי, והוא
נכתב מתוך תפילה שיסייע, ולו במעט, לנשות ישראל הקדושות,
המבקשות להוסיף אהבה על אהבתן את השבת. בקשה אחת לי
אליך, אשת-חיל יקרה: רצונך להכניס את השבת ברוגע - מעלה
גדולה היא ותדרוש היא ממך מאמץ והתמדה. אל תטעי לחשוב,
שבן-לילה יתרחש השינוי המיוחל; אל תתייאש כשהתוצאות
תאחרנה להופיע. הוסיפי להתפלל, המשיכי לעבוד: ידיעותיך יהוו
בסיס איתן לשכלול התארגנותך - עם הזמן. שאבי עידוד מעצם
העובדה שאת מתקדמת, ובסופו של דבר, בסיעתא דשמיא, תתגשם
שאיפתך הטהורה.

אודה להי"ת בכל לב על שזיכני להוציא לאור מדריך זה. הרהבתי
עוז בנפשי לבסס את עיקר ההשקפה המובאת על ספרו של
הגרש"ד פינקוס זי"ע, "שבת מלכתא", למרות שדלותי עד למאוד,
וזאת מפאת העובדה שלא השגתי חומר פשוט יותר. זכות אדירה
היא לי זו ויה"ר שלא יצאה שגגה תחת ידי.

בהזדמנות זו, אבקש להודות גם למשפחתי: בראשונה, לבעלי היקר,
אהרן שליט"א, מעיין נובע שממנו כל שיש לי, ולילדי היקרים
שיחי', אשר קיוו להצלחת הספר ותרמו מתושייתם. יזכו, בס"ד,
לקדש שם שמים מתוך ברכה, נחת והצלחה עד עולם.

מנשים באוהל תבורך גם אמי היקרה, הגב' ל. שונברון תחי', אשר
בתמימותה ובחכמתה נטעה בי אהבה לשבת ושאיפה לישר ולשלם,

1. הרב ש.ד. פינקוס, "שבת מלכתא", עמ' ב'

ואשר התלהבותה מהספר הביאה, בס"ד, להדפסתו. כן תבורך חמותי היקרה, הגב' נ. כהן תחי', אשר באצילותה הרעיפה עליי אהבה ואמון. יאריך ה' ימיהן בנעימים מתוך נחת ושמחה ותרונה רוב נחת מצאצאיהן.

כמו-כן, אודה מקרב לב לנשים החשובות אשר העניקו לי מאוצרותיהן לטובת כתיבת הספר. אזכיר בהכרת טובה את הגב' מ. וקסלר היקרה מפ"ת, שעצותיה לא יסולאו בפז ושהחכימה אותי רבות בעצם שכונתנו הנדירה. תודה רבה גם לנשים היקרות, הגב' ש. מונק, הגב' ר. דנציגר, הגב' ב. בורנשטיין והגב' צ. בורנשטיין מב"ב, אשר הראו לי את השבת בתפארתה, פעם אחר פעם. תודה מיוחדת לגב' ש. מונק, אשר טרחה לפרט לי את דרכיה כעקרת בית מבורכת. עוד - תודה רבה לגב' ת. הורביץ היקרה מירושלים על הכנסת האורחים המיוחדת ועל עצותיה הנפלאות בעניין ההתארגנות לשבת וכתיבת הספר. ישלם ה' פועלן ותזכינה לברכה, הצלחה ונחת עד עולם.

תודה רבה לנשים היקרות, שתרמו לי מזמנן ולמדו אותי, צעד-צעד, חכמת נשים מהי: הגב' ט. וילמן מפ"ת, הגב' ש. גרוסברד מפ"ת, הגב' ח. מוסקוביץ' מצפת, הגב' ש. בקשט מפ"ת, הגב' ד. פולק מב"ב, הגב' י. יעקוביץ' מב"ב והגב' נ. שטיינברג מצפת. תודה גם לגב' ר. בשארי מירושלים על תובנותיה בעניין ההתייחסות לשבת. אחרונות חביבות, תודה רבה לאחיותיי היקרות, הגב' ע. קורצויל מפ"ת והגב' י. אופרט מברכפלד, וכן לחברתי היקרה הגב' מ. גולדבלט מצפת, על מסירותן הרבה ועידודן וכן על הארותיהן המחכימות. תהי משכורתן שלמה מאת ה' ותזכנה לראות נחת וברכה מכל צאצאיהן עד עולם.

ברצוני להודות לכבוד הרה"ג הרב שלמה גוטפריד שליט"א הי"ו, רב שכונת גני-הדר פ"ת, אשר העניק לי מזמנו היקר והנחה אותי בענייני השקפה תוך-כדי כתיבת הספר. יאריך ה' ימיו ושנותיו בבריאות גופא ונהורא מעליא להגדיל תורה ולהאדירה.